

מול החושך המאיים
לייאש. מפציע
האור המדהים של
"המאושרים" ובעצם
קיומו מנכץ את
אפילדתו של החושך.

מצטרפים
למעגל המנצח.
לגיונו של
מלך.

המאושרים

וידוי

1

הגילויים.
האמירות.
התמונות.
האור. האושר.
העוצמות.

נצא יחד למסע מאתגר

ומדהים שאסור לפספס!

תוכן העניינים

3	המאשרים דבר	4	לא צריך תמונה
7	אי החזקת מכשיר-לצורך פרנסה	8	מאבדים את כל הרגוע ומנוחת החיים
10	מה יש לך כן? חיים!	12	כשהסוכן החילוני ביקש עוד עובדים חרדיים
13	גאים לצעוד בשביל הזהב	14	כשחיוכו לו במכשיר 2400 הודעות!
16	לא עצמאי. לא שכיר. עבד!	17	מביא מצלמה פשוטה והכל בסדר
18	מה עוד שרף רבינו שליט"א בשריפת חמץ?!		

דבר המאשרים

זה אחר זה, הם נכנסו והתיישבו סביב השולחן הערוך, נרגשים להיות שותפים באירוע מהפכני, משנה מבט ומעניק עוצמות, להעמיד דברים על דיוקם, לפזר את הערפל, ולהכריז קבל עם ועולם מי הם באמת האנשים המאשרים.

מתוך תחושת שליחות הם התעלו מעל הענווה האופיינית השמורה לחסידים ואנשי מעשה, כל אחד בתורו, כל אחד והעיסוק שלו, כאשר כולם מיישרים קו למסקנה המתבקשת מי שבאמת לא רוצה להחזיק סמארטפון ימצא את הדרך הסלולה לתפעול העסק בלי המכשיר הפסול, הכל תלוי בך אדם.

היו שהתמקדו בלהציג את היכולת הקלה לתפעל את העסק בלי המכשיר הזה, אחרים דווקא כן הדגישו את הקושי אך הפטירו בשמחה את הזכות שלהם להישאר יהודים טהורים, כאשר כולם אחוזים באמונת אומן, כי פרנסה מן השמים והכל תלוי בסייעתא דשמיא.

היה מרגש לראות את האמונה בצדקת הדרך, את ההבנה כי לא מוכרים חיי עולם בשביל חיי שעה, ובפרט, שגם חיי שעה אין כאן...

אסיפת "המאשרים" בקהילתנו המעטירה ממשיכה ומעצימה את מהפכת המאשרים שהחלה בהרבה מקהילות הקודש כאשר מאות בעלי עסקים מכלל המגוונים והתפקידים, החל מעצמאים דרך שכירים ועד אנשי ציבור בתפקידי מפתח, שכולם מחדדים את המסקנה כי לעבוד בלי מכשיר. זה אפשרי גם אפשרי. האושר הוא אדיר. הסייעתא דשמיא בכל התחומים היא ענקית. והעיקר מרוויחים את החיים.

תודה מיוחדת לארגון הנפלא "אשרינו" - ביתר" אשר עמדו לימינו בכל מהלך קידום פרויקט זה עד למוצר המוגמר שלפניכם.

בשמחה. בהתרגשות. בחרדת קודש, נצא בעקבותיהם למסע המופלא, נחווה יחד איתם את ההתמודדות, את הלבטים, את התובנות, את המסירות נפש, את השמחה של מצוה, את השמחה של בני חורין, את המשך הצעידה בדרכי אבות בגוון זקוף ובאמונת חכמים.

ברוך שהחיינו וקיימנו לזמן הזה.

המאשרים ויז'ניץ

"לך אנו מאמינים לא צריך תמונה!"

אז זה לקח עוד שעותיים אבל הסתדרנו ב"ה.

אגב, לגבי הביקורות מעלינו, ישנם מפקחים שכבר יודעים שאין לי מכשיר, והם אומרים לי: "תגיד לי בטלפון שזה מסודר ונאמין לך, אתה לא צריך לשלוח תמונה"...!! הדבר מלמד עד כמה מעריכים ונותנים אימון במי שמחזיק רק טלפון כשר.

היו לפעמים כל מיני גופים או קבלני עבודה, לא מהמגזר שלנו, שבאו אלי ואמרו לי: "אנחנו נותנים לך מכשיר סמארטפון בחינם! ורק תיקח, זה יקל עליך בהרבה! כך

רוצה לדווח לך על תקלה במערכת הוא שולח לך תמונה ואתה יודע מיד במה לטפל, וכשאת מכשיר צריך למצוא דרך להסתדר.

הנה רק אתמול הייתה לנו עבודה במודיעין עילית, והנה התקשרו מהמוסד שצריך לתקן משהו, ואמר לי שם העובד שישלח לי תמונה בוואטסאפ להראות לי את התקלה ואיזה חלקים יש צורך להחליף, אמרתי שאין לי ואני ישלח עובד למקום לבדוק את העניין וכן את החומר שצריך, ואכן העובד נסע לשם, בדק מה צריך, וחזר וטיפל,

תחום העיסוק שלי הוא ניהול חברה המעניקה את כל השירותים בהתקנת ציוד לכיבוי אש, וכל מה שנדרש מבחינת התקן לצורך כך, כאשר הפעילות מתמקדת בעיקר מול מוסדות אשר הדבר הזה קריטי מבחינתם לצורך קבלת טופס 4 ותקציבים שונים ממשרדי ממשלה ועוד. נוסף לנחיצות הבטיחותית כמובן.

העבודה שלי מתמקדת בהתקנת המערכות, ובצוות שלנו עובדים אברכים משלנו, וב"ה אצל כולם הדברים מתנהלים בלי מכשירים פסולים.

לגבי השאלה, האם המכשיר יכול לסייע במסגרת העבודה: התשובה היא. בדרך כלל זה נצרך בהרבה מקרים, כמו לדוגמא כשמתבצעת ביקורת מטעם כיבוי אש, ואם הם מצביעים על ליקוי מסוים, אז בדרך כלל חברת ההתקנה מתקנת, מצלמת, ושולחת מיד תמונה לממונים להראות שהעניינים סודרו על הצד היותר טוב. כמו כן בהתנהלות מול המוסד, אם הוא

נוכל להשיג אותך, זה יחסוך לך הרבה זמן ותוכל להתקדם המון!!" אבל ב"ה דמותו של רבינו שליט"א שמתריע על עניין זה ללא פשרה, עומדת מול עיני כל הזמן ונותנת לי את הכח לעמוד מול הפיתויים.

יותר מזה. היה פעם והייתי צריך לברכה בעניין מסוים, נכנסתי אל הקודש פנימה, ובין הדברים ציינתי את העובדה שאני מתגבר לא להחזיק את המכשיר כסיבה שאזכה לברכה מיוחדת, והתגובה של רבינו שליט"א הפתיעה אותי ולמדני פרק בחיים וכך אמר: **"זה דבר פשוט שלא מחזיקים מכשיר כזה, הרי אתה יהודי! מה הרבותא"!!?**

והנה סיפור שאולי ימחיש לנו את המציאות איתה אנו מתמודדים: היה זה לפני שנתיים, זיהיתי הזדמנות טובה וסגרתי עסקה של סוף שנה, כאשר רכשתי מלאי ענק של מערכות חדישות של גלאי עשן, מילאתי את כל המחסן בסחורה, ובהזמנה הבאה של התקנה בישיבה בעיר 'ביתר עילית' הגעתי להתקין את המערכת הראשונה מהסוג החדיש. והנה בסיום ההתקנה אני מנסה להפעיל את המערכת ומגלה שצריך בשביל זה קוד התקנה, אני מתקשר לחברה ושם מסבירים לי שהתקינו קוד מוגן לצורך אבטחת המוצר שרק הבעלים יכולים לפתוח אותו, בכדי למנוע מקרים של גניבות

דלת המערכת יש קוד לסריקה באפליקציה מיוחדת שבמכשיר, וכך תוכל לקבל את הקוד ולפתוח את המערכת לפעולה.

מובן שלא הייתה לי אפשרות כזו כי אין לי מכשיר ב"ה, התקשרתי למנהל התמיכה לבדוק אפשרויות אחרות, ואז אמר כי אין מה לעשות וכך זה עובד, השעה התאחזה משרדי החברה נסגרו השארתי את המערכת מותקנת אך לא פועלת. ופה הרגשתי עומד על הגדר, הרגשתי סוג של אין ברירה, הרי בלי זה לא אוכל להפעיל את המערכות... חשבתי אולי להפעיל ע"י מכשירים של אחרים, אבל גיליתי שגם זה לא אפשרי כי צריך שזה יהיה רק דרך המכשיר של הבעלים שרכש את המערכת, כי הרי זה בסיס הרעיון לאבטחת המוצר.

באותם ימים היה רגע שחלפה מחשבה בראש אולי להישבר, אבל בהתבוננות נוספת הגעתי למסקנה **הרי כל מה שאני עובד ועמל זה בשביל לגדל ילדים לתורה ויראת שמים, וכי יש צד בכלל לקלקל את האווירה בבית, את חומות הטהרה בכח הזה, בגלל העבודה? לא, זה לא בא בחשבון!!!**

ב"ה הצלחתי לעמוד חזק והרמתי טלפון לסוכן המכירות ואמרתי לו: "תשמע ידידי, אני שולח לך את כל הסחורה בחזרה, אין לי מה לעשות עם זה". ואז אמר לי הסוכן:

וכל הפקידים בחברה כבר מודעים מראש כי אם משהוא על הקו והוא צריך קוד לפתוח את המערכת - הרי שמדובר ב-'ורטהיימר'...

"תמתין קצת ותן לי לבדוק את העניין". ואכן הוא חזר אלי יום

הן מלקוחות והן מהמחסנים של המתקנים, ואז אמרו לי, כי בגב

למחרת ומבשר כי מצא לי פתרון, כך שמהיום כל פעם שאתקין מערכת כזו אתקשר לחברה והם יפתחו לי את זה מרחוק. ואכן ב"ה מאז כך העסק עובד, וכל הפקידים בחברה כבר מודעים מראש כי אם משהוא על הקו והוא צריך קוד לפתוח את המערכת - הרי שמדובר ב-'ורטהיימר'... מזה רואים שוב כי כשעומדים על המשמר ללא פשרה בסוף הכל מסתדר. וגם אם לא, כבר אמרנו שהעבודה זה לא הכל, ואם הדבר כרוך בויתור חלילה על הרווחניות שלנו שום דבר לא שווה.

אני רוצה לספר. התקנתי פעם מערכת בישיבה גדולה כאן בבני ברק, היו שם כמה חברות ובעלי מקצוע שונים כל אחד במשבצת שלו בתחום הבטיחות, ואז הביאו 'בודק פיקוח עליון' לבצע בדיקת אינטגרציה משמעותית בין כל המערכות ובעלי מקצוע. וההוא הצביע על כמה ליקויים, וכל אחד תיקן את חלקו, ואז ביקש מכולם שישלחו לו תמונה מהמקום עמ"נ למנוע ביקורת חוזרת, ואני אמרתי שאני יסדר את הליקוי אך לא יכול לשלוח תמונה, ואז הגיע חרדי מחברה אחרת שנחלץ לעזרתי ואמר אני יכול לשלוח במקומך, היה נראה שהוא אומר את זה ממקום של להראות לבדוק שהוא לא מהחרדים הפנאטיים האלה עם הטלפון הכשר, הוא מתקדם... עמד שם מן הצד חילוני שליווה את הביקורת שניגש ואמר לו בצורה הכי ישירה וכואבת: **"אה, אתה חרדי סוג ב"..."** כך שאנחנו רואים פה שחילוני מבין שחרדי נורמלי לא אמור להחזיק את זה ומי שמחזיק אז הוא לא סוג א'...

ומה אני עושה במקרים ואכן צריך תמונה, אני לוקח אתי מצלמה פשוטה, מצלם, ובליילה כשאני מגיע למשרד אני שולח את התמונה במחשב, והכל ב"ה מסתדר.

אי החזקת מכשיר "לצורך פרנסה!"

מפחיד אותי בכך, כי הרי כולנו מאמינים כי פרנסה מן השמיים ולא תוכל להזיק לי בכך".... אבל כשמגיע לרכוש את הכלי המסוכן הזה שם הוא חייב את זה ל"צורך פרנסה".... על אף שהרי פרנסה מן השמים הוא....

דיברו פה הרבה על העניין של הילדים ועד כמה זה משפיע עליהם. אני רק מדמיין במוחי ומסתכל על העתיד ומצייר לעצמי סבא יושב עם כל הנכדים מסביבו, איך זה יראה אצל סבא שיש לו את המכשיר ואצל מי שאין לו.... אני חושב שכל אחד מבין את ההבדל, וזה מחייב באמת להישאר חזקים, ומחדד לנו כמה הדבר הזה משתלם לכל אורך הדרך.

קליפ ואז אחליט, והוא הוסיף, שמפני דחיפות העניין הוא חייב את זה באופן מיידי. אמרתי לו: "אין לי וואטסאפ ומשכך אין לי אפשרות לשלוח לך את זה עכשיו" וכך הסתיימה השיחה. ואכן בסופו של דבר לא סגרנו את העסקה. אולם ב"ה כבר למחרת קיבלתי במקום זה כמה הצעות ליום ל"ג בעומר רווחיות יותר מההזמנה שלא נסגרה.

יש גם לפעמים שאני מגיע לאירוע, ואנשים אומרים לי: "מה, אתה לא מכיר את הניגון החדש הזה, מה, אתה לא מעודכן"?.... נו. מה אעשה, אני לא מעודכן....

מספרים שפעם היה אדם שמאוד נהנה מהמנגן, אולם בהפסקה ראה אותו מוציא את הסמארטפון, ניגש אליו ואומר לו: "אתה רכשת את המכשיר בשביל 'צורך פרנסה', אני רוצה לומר לך, שאני מחתן את בני בקרוב בע"ה, דווקא התרשמתי לטובה מהשירה שלך אולם דווקא בגלל שיש לך את זה החלטתי שלא אזמין אותך".... **ויש מוסיפים** שיש המשך לסיפור: כאשר המנגן הפטיר לעברו בתגובה: "אתה לא

האמת שאני מרגיש ננס לעומת כל הענקים שיושבים מסביבי, יש לי בסך הכל עסק קטן, אני משמש כ'נגן' באירועים, ואם יש המרימים גבה, 'מה זה קשור לסמארטפון', אז אציין כמה נקודות בעניין:

בדרך כלל היום זה עובד שהנגנים מתעדכנים דרך המכשיר בכל מיני שירים חדשים בשוק. יש גם אירועים בהם מזמין האירוע מעוניין שאנגן שיר מסוים, ואז רוצה לשלוח לי בוואטסאפ את השיר המיוחד שאיוותה נפשו, אבל אז הוא מגלה שאין לי את הכלי הזה ב"ה.

יש גם הרבה שמזמינים עבודה, ובעת ההזמנה הם רוצים לקבל התרשמות על איכות העבודה והם מבקשים שאשלח להם עכשיו קליפ מאיזה אירוע שם ניגנתי בכדי לדעת אם אני מספק את מה שהם מעוניינים.

ובעניין זה יש לי סיפור: היה זה בערב ל"ג בעומר האחרון, משהו ביקש להזמין אותי לאירוע, נתתי לו הצעת מחיר, בתחילה הוא קצת התמקח, בסוף אמר לי, תשלח לי

אני מספיק הרבה יותר ממה שהייתי בלי וואטסאפ, אבל אני שבו ואתה משוחרר אני פשוט מקנא בך"!!!

שייך". הם המשיכו להתעקש, ואז אמרתי להם: "תבקשו מעוד כמה חברות הצעות מחיר, תשוו מחירים ותחזרו אלי". הם אמרו: "יש לך וואטסאפ?" ואז עניתי שאין לי מכשיר... ואז קורה משהו מפתיע... **פתאום הם מפטירים "פששש!!!" וואו!!! אנו לא ממש יכים הלאה! סוגרים רק איתך את העסקה הגדולה וההיקפית, כאן ועכשיו"**. ועד היום ב"ה אני ממשיך לעבוד איתם. **היש לך צורך פרנסה גדול מזה?!**

פגשתי חבר בשבוע שעבר שמנהל קמפוס לימודים ופנימיה וכו' בירושלים, הוא ראה אותי עובד בלי סמארטפון, ואז בהפסקת צהריים הוא פונה אלי ואומר: דע לך אני מתכתב כל יום עם עשרות ספקים ובעלי מקצוע, מזמין סחורות, מנפיק אישורים וכו' וכו', אני מספיק הרבה יותר ממה שהייתי בלי וואטסאפ, **אבל אני שבו ואתה משוחרר אני פשוט מקנא בך"!!!**

אני רואה את הסייעתא דשמיא בחוש, ואת ההערכה שיש כלפי מי שאינו מחזיק את המכשיר. יעזור ד' שנוכל להמשיך הלאה מבלי להזדקק לכל הדברים המרחיקים את לב היהודי מעבודת הבורא. אמנם זה לא תמיד קל, וב"ה מתחזקים כל יום מחדש.

]- לא אלי התכוון הרבי, וגם לא אליך]. אכן לא עבדתי איתם. אני לא מחויב לקחת סיכונים בשביל הדרישות שלהם.

אסיים עם סיפור נוסף, ואקדים. בגופים ממשלתיים יש הוראה מלמעלה כי על כל מכרז שהם מוציאים הם חייבים לקבל על כך לפחות 3 הצעות מחיר, כך יוצא שגם אם כבר הוחלט מראש בגוף מסוים שהם רוצים לסגור עסקה מול פלוני, הרי שהם ישלחו עוד הצעות מחיר לנוספים רק למען הפרוטוקול, כשהקבלנים סתם סובלים ומשקיעים כמה שעות לפעמים בכדי לחשבן ולשכלל את כל הפרטים, בו בזמן שמבקש ההצעה כבר סגר את העניין מזמן.

באחד הימים כשגיליתי כי קיבלתי בקשה ממוסד גדול להגיש הצעת מחיר, לא התייחסתי, הייתה לי תחושה שהם לא רציניים איתי, זה רק בשביל הפרוטוקול. אבל הם לא נרגעו הם שלחו שוב ושוב הודעות במייל. אחרי שבועיים החלטתי, טוב, אם הם לא נרגעים אולי יש על מה לעבוד, ישבתי והכנתי הצעת מחיר ושלחתי, ואז אני מקבל טלפון שהם בהחלט בוחנים רציני לסגור מולי, אבל הם דורשים הנחה, אמרתי להם: "תשמעו, אני כבר חשבנתי הכל, קיבלתם מחיר טוב, יותר מזה לא

בכל הדברים האלה צריך לשים את התועלת מול הנזק ובדרך כלל מגלים כי אין הצד שווה בנזק המלך.

אתן לכם עוד דוגמא: כרגע אני עובד בפרויקט בבית מדרש גדול בירושלים, יש שם כל מיני חברות ועובדים, ובאחד הימים הגיע הקבלן ואמר שיהיה מאוד תועלת לפתוח קבוצה משותפת בוואטסאפ בין כל העובדים בכדי לסנכרן בין הפעולות וכו', אני כמובן לא התחברתי כי אין לי סמארטפון, הקבלן לא כל כך נהנה מזה, והוא אמר לי, אתה היחיד שאין לך, כולם בקבוצה כולל החרדים יש להם, ועניתי לו, תשמע, יש לי טלפון, מתי שאתה צריך מענה אני יהיה זמין בשבילך שם, יש לי גם עובד במקום שזמין בשבילך, ואם זה לא מספק אותך אז אני יכול ללכת... כמובן שזה לא קרה... בפועל המציאות היא כשמחזיקים חזק בדרך כלל אף אחד לא אומר לך, לך מכאן....

אם כי פעם כן היה לי סיפור כזה. כשהגעתי לעבוד במוסד מסוים, ושאל אותי ה-מנהל תפעול אם יש לי וואטסאפ, אמרתי שלא, אז אמר לי לא יכולים לעבוד איתך בצורה כזו, עניתי לו: "הרי מורך ורכן צעק ב'תורה האחרון' נגד הכלים"... ענה לי: "נישט מיר האט דער רבי געמיינט אין אויכעט נישט דיר"

הר"ר **גדליה דוד ולצר** הי"ו
מנהל מוסדות ויז'ניץ אשדוד

מאבדים את כל הרוגע ומנוחת החיים

חרב. וכל זה מרחיק מהאמונה השלימה שתכליתה מביאה לידי ישוב הדעת.

הדבר ברור ומוכח כי מי שיש לו את הכלי הזה אין לו זמן רגוע. האמת אפי' מכשיר טלפון רגיל אם שמים אותו בצד נהיה יותר רגוע, אבל שם זה עדיין בגבול הפרופורציה, בניגוד לסמארטפון שהאדם מאבד את כל הרוגע ומנוחת החיים.

ב"ה אנו זוכים לשמוע בדעת התורה הקדושה ולהחזיק רק טלפון כשר לדיבור בלבד. אמנם לפעמים יש הרגשה של הקרבה מסוימת, אבל זה שווה, כי אני מרגיש שאנו מקריבים למען היהדות של הבנים והצאצאים של כלל ישראל, של דור העתיד, ועל כך אשרינו ומה

לא משהו אמיתי אלא שעבוד מיותר אשר האדם מכניס את עצמו בידיים אל תוכו. וגם במקרה ואם לא יענה מיד הרי שהעסקה תחמוק מתחת ידיו, כבר אמרנו, שכשיש אמונה יודעים כי אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו ומשכך אין שום חשש להפסד.

אומר את זה כך: זה עובד הלוך ושוב, כשיש אמונה קל יותר להתנזר מהחזקת המכשיר. ומנגד, כשלא מחזיקים את המכשיר הזה, קל יותר להגיע לאמונה. כי עצם המציאות של החיבור למכשיר הזה ללא הפסקה, יוצר צימאון להיות מעודכן כל רגע ושניה, ואתה חייב כל הזמן להגיב, ומרגיש כי אם לא הגבת ברגע הנכון, העולם

מבקשים ממני שאני אפרט עד כמה המכשיר יכול לסייע. והאמת, אני כל הזמן עובד לשכנע את עצמי למה אני לא צריך את זה ואילו כאן מבקשים ממני לעשות הפוך...

אולם לפני שאתחיל חובה להקדים, כי כשחיים עם האמונה, כפי שמתבקש מ"וויז'ניצער חסיד", ובעצם מכל יהודי באשר הוא, הניסיון הרבה יותר קל, כי יודעים וזוכרים שהקב"ה מנהל את העולם, ואף אחד אינו יכול להזיק לך או לקחת ממך משהו, וממילא מגיעים ל-יישוב הדעת.

צריך לדעת, אליבא דאמת הרי שום דבר לא חייב להיות מדקה לדקה, וכל מחשבה שחייבים, זה

על יצרנו, וכאשר גילו לנו חז"ל שלעתיד לבוא, הללו והללו בוכים צדיקים נדמה להם כחר ולרשעים נדמה להם כחוט השערה, אז כאשר נוכח ומלאה הארץ דעה את ה' יתחרטו על מעשיהם שלא התגברו בשעת ניסיון, והגיעו עי' לידי

למידי הבע"ש פירשו נוסח הבקשה בברכת השחר, ואל תביאנו לא לידי ניסיון ולא לידי ביוון, שמתחננים מחשי"ת שהנסיון לא יביא אותנו לידי ביוון לעתיד לבוא בגין שלא השכלנו לדעת להתגבר

טוב חלקינו!!!

וכעת לגבי עצם השאלה, אז כך: כיום אני ב"ה מכהן כמנהל במוסדות אשדוד. זה לא סוד שיש אצלנו תלמוד תורה עם כ-500 תלמידים בלעה"ר, ישיבה קטנה, מעונות יום, גני ילדות, מוסדות חינוך מיוחד... כאשר התקציב השנתי הוא למעלה מעשר מיליון ₪ עם סדר גודל של מאות עובדים(!)

אני ב"ה מסתדר עם מחשב נייד, ובדרך כלל ברוב הדברים ניתן לחכות יום, לא חייבים להגיב על הרגע, כך שאני משתדל להיות זמין במחשב פעם פעמיים ביום וכך מצליח לכסות על הביקושים.

אותו דבר מול כל הגופים גם מול ספקים. הם רוצים לפעמים תשובה מיידית, אבל אני אומר להם לפעמים שאענה להם מחר, ושום דבר לא קורה, כולם ממשיכים להגיע ולחפש אותנו, ולא אנחנו אותם...

לא באתי פה לטפוח על השכם, אבל לצורך העניין בכדי לדעת ולהבין כי המכשירים הפסולים לא תורמים להצלחה, כל אחד יכול לברר על התפקוד של המוסדות שלנו באשדוד, ב"ה הכל דופק ונוסע על מי מנוחות, המשכורות ניתנים בזמן, אולי עוד יותר יפה ממקומות אחרים, כך שב"ה רואים שגם בלי מכשיר ניתן להסתדר. והרי העיקר

שכשיש אמונה יודעים כי אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו ומשכך אין שום חשש להפסד.

נצרך לצורך פרנסה, ידוע לי מכמה וכמה סוחרים העסוקים במסחרם בכל שעות היממה, זיי מאכן גרויסע געלט'ער, בלא שיתעסקו כלל במכשירים אלו, אין זאת אלא מפיתויי היצר המנסה לשום רשת לרגלינו וליצוד נפשות ישראל לבאר שחת.

(מתוך דא"ח ס"ג וארא תש"פ)

ביוון, עלינו לידע שהעולם הוא עולם תעשייה ומלא בנסיונות, יהודים אנו ומוטל עלינו להתגבר בכל נוחנו ולנהוג עפ"י התורה בכל צעד ושעל, וכאשר חולכים עם התורה בלא פשרות סייעתא דשמיא מלווה את האדם, אשרי חלקם לאלו יראי ה' השלמים העומדים כגבורי חיל במלחמת השם נגד כלים המשחיתים ולא נופלים שדודים בפיתויי היצר שהדבר

זה תמיד סייעתא דשמיא והכלי הזה בוודאי לא מסייע לעניין הזה.

חשוב לי להוסיף. שגם האימייל טומן בחובו בעיות לא פשוטות, ואדם צריך לקבל החלטה כי כל מה שלא קשור לעבודה הוא לא מקבל, ועצה לזה, אם שולחים לכם מייל ממהו שלא קשור לעבודה אל תענו, בדרך כלל המענה זה מה שגורם להמשך השליחות, כמובן לעשות הסרה מרשימת תפוצה מתי שזה מתאפשר. אני יכול לומר לכם שאני לא מקבל את ה"נייעס של ויז'ניץ", וב"ה מסתדר בחיים, אולי לא תמיד מעודכן בהכל מידי, אבל טוב ורגוע יותר, ככה.

הר"ר **יונה הערש כרישמן** הי"ו
מנהל מחלקת חומרי גלם וייבוא בגוף כשרות.

כששאלו אותי: אז מה כן יש לך? ענית - "יש לי חיים"...

ולכן גם אם זה היה אולי יכול להקל באופן ספציפי בעבודה. אבל כבר אמרו חז"ל "הוי מחשב שכר מצוה נגד הפסדה" וגם כאן, כשמחשבים 'השכר' דהיינו הזמן שכביכול מרוויחים מזה, נגד 'הפסדה' דהיינו הזמן שמפסידים מזה, המסקנה ברורה: לא מרוויחים כלום.

חשוב להוסיף. כי דווקא בשל 'עומס העבודה' אני רואה עוד יותר צורך לא להחזיק את המכשיר הזה, כי אם היה לי, הייתי עסוק און לייך 24 שעות ביממה בעבודה. הרבה פעמים אני נתקל בשאלה: "מה הוואטסאפ שלך?", ואני עונה ש"אין לי", ואז אני נתקל בשאלה: "מה, וכי יש עוד אנשים כאלה?"... ואני עונה להם: "תשמעו, אני מוכן לעבוד 8 שעות ביום ולא 24 שעות ביום". ובדרך כלל התשובה היא: "כמה אתה צודק!"

רק לאחרונה מישוה שאל אותי: "יש לך וואטסאפ?" ענית: "לא". אז "אולי

אני משמש כמנהל במחלקת ייבוא וחומרי גלם באחד מגופי כשרות המובילים. כאשר התפקיד כולל מטבע הדברים גם טיסות תכופות לחו"ל.

אנשים שואלים האם זה לא קשה במסגרת עבודתי להסתדר בלי סמארטפון, ובכלל יש מיתוס שמשגיחי כשרות פשוט חייבים את זה, עד כדי כך שמסתובבים שמועות שגופי הכשרות מכריחים חלילה את המשגיחים לקנות סמארטפון כדי שלא תיפגם עבודת הקודש!... והאמת אומר ולא אכחיד. אמנם הרבה פעמים נדמה לי שהסמארטפון היה יכול להקל עלי, אבל תמיד צפים מול עיני דברי הרה"ק בעל הבית ישראל זי"ע אשר היה משנן "עס איז שווער צו זיין א איד, אבער עס איז גוט צו זיין א איד".

והנכון הוא שבמקרה שלנו, גם בגשמיזת זה לא שווה. וכאשר רואים את אורח חייהם של הרבה מאלו שיש להם 'כלים מכלים שונים' אשר לרוב זה

בוודאי שבכל עת שאנו זוכים להתאמץ בשביל איזה עניין בגלל שאין לנו את הסמארטפון זהו עת רצון גדול להתפלל על כל הצטרות.

אס-אם-אס יש לך?"... ענית: "לא". והמשיך: "אז מה כן יש לך?"... ענית: "יש לי חיים!" זה חיים אחרים לגמרי,

מביא אותם לשעבוד מוחלט למכשיר. זה נותן כח להמשיך בלי! ובי"ה מסתדרים!

וכך סיפר לי חבר יקר: הגעתי במסגרת עבודתי לעיר 'בוקרשט' והיה לי בתוכנית לחזור לארץ לקראת שבת

קודש, המטוס היה אמור להמריא משם ביום שישי ב-10 בבוקר, ואכן הגעתי לשדה התעופה לקראת השעה 10 וכשאתי בא לעלות למטוס אומרים לי שיש תקלה והטיסה מתעכבת. כבר התאחרה השעה עד שנהיה 2 בצהרים, והבנתי שגם אם נמריא עכשיו אז נגיע לארץ לא לפני השעה חמש וזה כבר גבולי מדי, והחלטתי שאני מזמין כרטיס נסיעה ל'וינה' לשהות שם בשבת, כי שם יש תנאים טובים לשהות בשבת קודש בין יהודים חרדים. ואז התחיל בלאגן שלם בדרך להשגת הכרטיס לוינה, מכיוון שלא היה לי מכשיר, הייתי צריך לנדנד לסוכן שלי, והיה זה סיפור לא פשוט, ואז הרגשתי, זהו! די! אני לא יכול יותר! כשאני יחזור ארצה, בלית ברירה אני הולך לקנות מכשיר...

ממשיך אותו חבר לספר: היה זה ביום ראשון בלילה, שעת לילה מאוחרת, אני חוזר מוינה, פותח את דלת הבית, ורואה לפני את הילדים הצדיקים במיטות, כזה טוהר על פניהם, ואז אני אומר לעצמי, למענם לא אעשה זאת... לא מגיע לילדים שלי אבא סמארטפוניםט, וב"ה קיבלתי חיזוק וכך אני ממשיך להתחזק עד היום. והאמת אומר, שהסיפור הזה נתן גם לי הרבה חיזוק וכח אל מול הניסיונות.

והאמת שהרבה פעמים נפגשים בקושי: הנה רק לאחרונה יצא לי שהייתי צריך להקדים טיסה, במקום לשלוח וואטסאפ התקשרתי לחברה והייתי צריך לחכות על הקו 40 דקות! לפעמים דברים כאלה יכולים להביא עוגמת נפש, ואז חשבתי, שידוע הרי מבעל ה'שומר אמונים' זי"ע שכותב: "כי כשבחור הולך ברחוב ועוצם עיניו מראות ברע הרי

שמלאכים ושרפים מקיפים אותו, ואז זה עת רצון להתפלל על מה שצריך" וא"כ בוודאי שבכל עת שאנו זוכים להתאמץ בשביל איזה עניין בגלל שאין לנו את הסמארטפון זהו עת רצון גדול להתפלל על כל הצטרות.

אגב. בעבר עת הייתי בווינה והייתי צריך לקנות משהו בחנות מקומית, ואז ניגש אלי איש מכירות גוי ומתעניין מה אני צריך, בדיוק אז היתה לי שיחה נכנסת ואני מוציא את הטלפון שלי לשיחה, והוא בהתפעלות מיד אומר לי: "אה, יש לך 'כשר פון' בלי כלום, אתם היהודים יודעים מה נכון ומה לא.. יהללך זר!"

אני משתף איתכם עם סיפור שנתן לנו מבט איך צריך להיות צורת ההסתכלות על העניין: יש לי אח שגר בירושלים, הוא מתפרנס מ'חקר תולדות הצדיקים' וכתיבת ספרים בעניין. מטבע הדברים הוא יושב כמה שעות ביום על המחשב. פעם יצאנו יחד למסע שורשים וקברי צדיקים באירופה, והוא צילם תמונות במהלך הנסיעה, כשחזרנו הרמתי אליו טלפון ובקשתי שישלח לי את התמונות, ונדהמתי לקבל תשובה כי הוא לא יכול עכשיו וזה מאוד קשה לו. הייתי המום! הרי השקעתי כל כך הרבה לארגן הנסיעה ולהזמין הכל, ודקה אין לו לשלוח את התמונות! ואז קבלתי מענה לתמיהתי: "תבין אחי יקירי, בכדי לשלוח לך את התמונות אני צריך ללכת לפושו לפתח אותם, ואז לצאת לדואר ולשלוח לך, זה לא סיפור פשוט". אני עדיין לא מבין וממשיך להקשות: "הרי יש לך מחשב, תכניס את ה'כרטיס זכרון' ותעביר את התמונות בשני דקות..." ואז ענה לי את התשובה הבאה

שהיכתה בי כברק: "הרבי שלי אכן נתן לי היתר לעבוד על המחשב אבל רק לצורך פרנסה, ומשכך, לפני כל שימוש שאני עושה במחשב, ולפני כל לחיצת כפתור, אני מודד היטב האם זה אכן כלול בהיתר של צורך פרנסה, ובמקרה שלנו, הגעתי למסקנה שזה לא צורך פרנסה!"...

לפעמים כשקוראים בפרשת 'שופטים' על עבודת המולך אני משתומם על השיגעון הבלתי מובן לקחת ילד ולהעבירו בין שתי מדורות אש. איזה יצר הרע יש בזה שהתורה חייבת להזהיר מפניו? אבל כשרואים אנשים אשר משועבדים לטכנולוגיה פתאום מבינים שיש דבר כזה, ילד טהור עיניים חוזר מהחידור וכל רצונו כרגע הוא לחלוק עם הוריו שהיום סוף סוף התחילו ללמוד לימוד חדש [אותיות רש"י או לימוד גמרא וכו'] נכנס הביתה, ורואה את אביו על הספה וראשו ורובו בטלפון [עובד לפרנס בני ביתו...] ואמו יושבת על המחשב [מזמינה בגדים בשביל...]. וכשמנסה להשחיל 'מילה' אומרים לו: "לא להפריע!" האין זה מולך? אש מכאן ומכאן ומעביר ילדיו ביניהם!?

אסיים בווארט יפה ששמעתי לאחרונה ב'פדיון הבן' שהשתתפתי בו. הכהן שואל את אבי הבן "כמאי בעית טפי? בבנך בכור'ך או בחמש סלעים?" לכאורה, איזה מין שאלה זו, הרי חייב להיות איזה שהוא הוא אמינא לשאול שאלה כזאת?! אלא הפירוש הוא שאומרים לאבא הטרי: "עכשיו נולד בנך הראשון, אתה חייב להחליט פעם ולתמיד 'כמאי בעית טפי' חינוך בנך כמו שצריך או חמש סלעים [-] לרדוף אחרי כסף] מה תופס העיקר אצלך". וכן בדבר הזה. כל אחד, אפילו אם נניח הוא חושב שיקבל אישור, חייב לשאול את עצמו, מה הוא רוצה יותר: "ילדים שאביהם משעובד לטלפון או בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות באמת".

ולסיום: כמה צודק השם שנתנו לאסיפה זו "המאשרים" כשמו כן הוא. חייבים להחדיר שוב ושוב שאלו שיש להם הכוחות להתעלות על כל ניסיונות הטכנולוגיה, אלו הם 'המאשרים' באמת' ולא אלו המושעבדים ללא סוף.

אנו גאים לצעוד הלאה בשביל הזהב

היום, אומר בצורה ברורה: היו שנים שהיו שהשתמשו אצלנו בדפוס עם סמארטפון, והיום ברוך ה', לא משתמשים עם סמארטפון לצרכי הדפוס, ואנו רואים הרבה יותר הצלחה, כי עובד שמשתמש עם סמארטפון בעבודה, אפילו אם נניח שהוא לא מסתכל בזמן העבודה בדברים אחרים, הרי גם בנוגע לעסק הוא כל הזמן עסוק בלספר על עוד פטנט שמצא, במקום להתחיל לעבוד כמו בן אדם ולתת תפוקה.

כבעל דפוס חשוב לי שידעו: לניהול דפוס לא חייבים סמארטפון. אם צריך לשלוח למישהו תמונה, ניתן לקחת מצלמה פשוטה, לצלם ולשלוח דרך המחשב, זה לוקח בדיוק עוד שתי דקות. אם יש אנשים שבשביל עוד שתי דקות של עבודה, הם מוכנים לשים את כל העולם הבא בסיכון, אין לי איך לעזור להם...

בכל מקרה, גם מול סוכנים ולקוחות, הכל אפשרי במייל, ותמיד אפשר להסתדר. אדרבה, כשאין לך מכשיר אתה יודע שכשאתה בעבודה אז אתה בעבודה, וכשלא אז לא, זה הרבה יותר רגוע ומסודר.

ראויים, ואמרת לעצמי: "אני לא יכול שמתחת מכשיר הדפוס שלי יצאו דברים כאלה". הודעתי זאת לצוות הדפוס, והם שאלו אותי במבוכה איך הם אמורים לומר את זה ללקוח. עניתי להם: "תכתבו ללקוח בצורה הכי ברורה, שאנחנו כיהודים חרדים לא יכולים להדפיס חומרים מסוג זה". מבלי להתרשם ומבלי להתפתל יותר מדי!

למרבה ההפתעה, קיבלתי מהלקוחות החילוניים תגובות של הערכה. הם התבטאו ואמרו: "הלוואי שאצלנו היו עומדים חזק על עקרונות". ולא רק זאת, אלא המשיכו לשלוח אצלי עוד עבודות רבות להדפסה.

ובחזרה לנושא העומד על סדר

ברצוני לחדד ולהקדים: הזכות שלנו היא לעמוד על העקרונות. אין פה מקום לבושה או לנסות להתרשם בפני אחרים. זו התורה שזכינו להיות מחוברים אליה, זו הדרך בה הלכו אבותינו ורבותינו, ואנו גאים לצעוד הלאה בשביל הזהב, ולא להתפעל מהערפל המטעה של העולם הזה שמסביב.

לפני כשבוע שנים רכשתי את דפוס 24, ואני רוצה דווקא לפתוח במשהו אחר שלא קשור ישירות לסמארטפון, אלא נוגע לעקרונות שלנו.

כבר בתקופה הראשונה בדפוס הבנתי שאנו עובדים גם מול לקוחות שאינם חרדים. היו פעמים שלקוחות שלחו הדפסות של תמונות וחומרים לא

כשהסוכן החילוני ביקש עוד עובדים מהמגזר החרדי!...

היה עדיין בחיתוליו, והיינו צריכים להתחבר לאתרים של חברות הביטוח, שהם אתרים מאוד מאובטחים, ומשכך כמעט ולא היה שייך סינון באתרים אלו. אולם התעקשנו חזק, קיימנו התייעצויות וקידמנו תוכנית במשותף עם אנשי מחשבים מהשורה הראשונה, וב"ה קידמנו את העניין בצורה נאותה עד שכיום רוב סוכני הביטוח החרדיים פועלים עם מחשבים מסוגים.

אבי ז"ל תמיד היה אומר: "בראש השנה הקב"ה עושה אתנו הסכם על נטו, לא על ברוטו". בסופו של יום יש סכום מדויק שאותו נקבל, כמה כסף נגלגל זה כבר חשבון אחר, אם נקבל יותר מדאי ממקום אחד אז זה יתגלגל למקום אחר, בסופו של יום השאלה כמה נשאר אצלינו, וזה לא שייך להשפיע ב"כ הוא זה לא במכשיר כזה ולא במכשיר אחר.

נוסף לעניין של האידישקייט זה גם תועלת לעסק: כי כאשר יש לעובדים סמארטפונים הרי שתפוקת העבודה צונחת לפחות ב-30 אחוז! רק לאחרונה נפגשתי עם אחד מראשי סוכנויות הביטוח הגדולות בארץ והוא שאל אותי תוך כדי: "האם יש לי בשבילו עובדים מהמגזר החרדי?" הרמתי גבות: "מה לך ולעובדים חרדים?" והתשובה כמה לא מפתיעה: "כי הם אין להם וואטסאפ ואז הם עובדים ומביאים תפוקה הרבה יותר איכותית".

אסיים בדברים שאמרנו מתחילה **בשם רבינו שליט"א** כי כשעומדים על העקרונות אז יש סייעתא דשמיא ברוחניות וגשמיות.

היה עדיין בחיתוליו, והיינו צריכים להתחבר לאתרים של חברות הביטוח, שהם אתרים מאוד מאובטחים, ומשכך כמעט ולא היה שייך סינון באתרים אלו. אולם התעקשנו חזק, קיימנו התייעצויות וקידמנו תוכנית במשותף עם אנשי מחשבים מהשורה הראשונה, וב"ה קידמנו את העניין בצורה נאותה עד שכיום רוב סוכני הביטוח החרדיים פועלים עם מחשבים מסוגים.

ב"ה, למרות האתגר שבדבר, להיות סוכן ביטוח שלא משתמש בסמארטפון כלל וכלל, כאשר גם לי וגם לכל צוות עובדי המשרד, אין, לא סמארטפון ולא טאבלט!! כשאנו מתקשרים רק בטלפון או במייל. אני יכול לומר: שמתוך אלפי פעמים שפנינו לחברות הביטוח לא היה פעם אחת שלא קיבלנו מענה בגלל שאין לנו מכשיר. אני אומר להם תמיד בגאווה יהודית: "יש לי רק טלפון כשר". גם לגבי לקוחות: עוד לא הפסדתי אף פעם קונה חילוני בגלל שאמרתי לו שאין לי 'וואטסאפ' או 'אס אס אס'.

יש אנשים שאומרים שזה קשה. ואני אומר ש'לא פה מתחיל הסיפור'. הניסיון מתחיל כשמגיע ט"ו תמוז לדוגמא, ויש 40 מעלות בחוץ, ויש קושי ללכת עם כובע וחליפה, ולמרות כך אף אחד אינו חושב להתלבש כמו חילוני או בדומה לזה. וכמו כשנוסעים לחו"ל או לכל מקום רחוק, הרי שלמרות

חשוב לי להתחיל בסיפור של 7-8 שנים אחורה, היה זה עת **רבינו שליט"א** הקים את ה'קהילה', ערכו אז מעמד מיוחד לרגל כך, השקיעו הרבה מאוד כסף בתפאורה ובאירוע, בכדי שהמעמד יהיה כנאה וכיאה לנדיבי לב ועסקני הקהילה, והזמינו גם צלם לאירוע. **כשרבינו שליט"א** נכנס למקום, ניגשתי ושאלתי מאת הקודש, האם יש רשות לצלם, **שאל רבינו שליט"א** למה צריך לעשות תמונות? והרהבתי עוז לומר: כי אם יהיו תמונות יהיה קל יותר להתרים נדיבי עם למען הקהילה. ואז נעניתי בתשובה מאירה ומבהיקה: **"כשעומדים על העקרונות יש סייעתא דשמיא"**, מובן שהצלם כבר נשלח הביתה ותמונה אחת לא צולמה במקום. המשפט הזה עומד לנגד עיני כל השנים בכל מיני מצבים ופרשת דרכים.

במסגרת עבודתי אני משמש כסוכן ביטוח. ואין זה סוד שתחום עיסוק זה דורש מטבעו קשר רציף מול העולם החילוני וחברות הביטוח למיניהם. ובעולם החילוני כיום יש כבר רבים ששכחו בכלל איך מדברים בטלפון, ומשכך זה לא פשוט, וגם הזכות לא להתפתות היא אחרת...

אני מרגיש זכות בכך שהייתי אולי הסוכן-ביטוח הראשון שלחם למען הסינון באינטרנט. היה זה לפני מספר שנים, כשהמושג של סינונים

נשחיתו לו במכשיר 2400 הודעות!

תחום העיסוק שלי מתפצל לשניים: התחום הראשון הוא 'הספקת ציוד לגנים ובתי ספר' כאשר אנו עובדים כיום מול מוסדות רבים בבני ברק, ירושלים ושאר הערים החרדיות. והתחום הנוסף הוא משרד הנסיעות "נוימן טורס", הפועלת בארגון נסיעות של קבוצות לקברי צדיקים בחו"ל.

אצלנו יש כלל ברזל בנסיעות בחו"ל: כל מי שנוסע עם הקבוצה שלנו מתחייב מראש לא להביא אתו מכשיר סמארטפון!!! הסיבה שהביאה להחלטה זו היא, שבאחד הנסיעות שמתי לב למחזה שזעזעה אותי, כאשר ראיתי בחור צדיק יושב ליד אחד עם כזה מכשיר וצופה יחד עמו בדברים בעיתיים. ברגע הזה אמרתי לעצמי: אני את הדבר הזה לא יכול לקחת על הכתפיים שלי... מספיק לי להתמודד עם הגיהנום הפרטי שלי...

אני יכול לספר: באחת הנסיעות היה אתנו סגן ראש עיר מעיר חסידית, והוא אומר לי בתחילת הנסיעה:

"אני לא מסוגל, אני חייב לנהל מפה את העניינים בארץ הקודש". עניתי לו: "תשמע ידידי היקר, אני מבין את הקושי, אבל זה התנאי של כל מי שמצטרף לנסיעה שלי, הדבר ידוע מראש, זה גם היה בהבלטה בפרסומים, ואם כבודו אינו מעוניין, אז יש לך את האפשרות לקבל עכשיו החלטה שאתה לא מצטרף לנסיעה".

באמצע הדרך בעת שנסענו באוטובוס ממקום למקום ושם זה הרי נסיעה של שעות ארוכות, הוא מגיע אלי שוב: "אני כבר ממש לא מסוגל, יש לי פה את המכשיר ואני חייב להוציא את זה" עניתי לו בצורה חד משמעית: **"פה באוטובוס אתה לא פותח את זה, ואם כן, אני אעצור את האוטובוס ותצטרך לרדת"**. כשליטר בטחון אף ביקשתי ממנו את הבטרייה של המכשיר שיהיה שמור אצלי.

עברו שעותיים נוספות והוא בא שוב להתחנן. הסברתי לו שיצאנו למסע לקברי צדיקים להתפלל ולשפוך שיה, ועם המכשיר הזה

בלתי אפשרי להתפלל. כך זה נמשך ארבעה ימים שלמים, ביום החמישי כשחזרנו לארץ, הוא בא להודות ואמר לי: "ימי המסע האלו היו הפעם הראשונה שיכולתי לשוחח עם משפחתי וילדי בצורה נורמלית", הוא הוסיף: אחרי שהוא חזר, הוא פתח את המכשיר וחיוכו לו שם 2400 הודעות!!! הוא לא מסוגל לחשוב כמה זה היה משגע אותו ומשעבד אותו כל הדרך אם היה צריך לענות לכל זה..."

ואם שואלים למה אני באמת לא מחזיק מכשיר: הנה מלבד עצם הסכנה של התוכן שיש במכשיר הזה, הרי שאני גם לא רוצה להיות משועבד כל הזמן לעבודה, ולכל מי שצריך תעסוקה. אפי' הטלפון הכשר שלי לא פתוח כל היום. גם המחשב שיש לי בעבודה עם סינון ובאישור של הוועד, פתוח אצלי רק פעמיים ביום.

כמו כן אני נזהר מאוד לא להסתכל גם במכשירים של אחרים. כשמגיעים אלי סוכנים עם סמארטפון או טאבלט להראות לי את הסחורה בכדי שאחליט מה אני בוחר, אני אומר להם: **"אני מבקש שתכבדו אותי ותשלחו לי את התמונות במייל"**. יש מהם שאומרים לי: **"אתה היחיד שיש לו רק מכשיר כשר"**. ואני עונה להם: **"גם אברהם אבינו היה יחיד, ותסתכלו לאן הוא הגיע!!!"**

בכל מקרה חשוב להדגיש: הדבר לא תמיד קל. יש הרבה ניסיונות. בתקופת הקורונה זה היה ממש קשה, היו אנשים שלא רצו להתעסק איתי בגלל זה, אבל תמיד ניצלתי את ההזדמנות להשריש את האמונה אצלי ובביתי ואמרתי לילדים שלי, כי אין ממה לחשוש, הרי בורא

עולם מבטיח לנו כי **"אין אדם שומע לי ומפסיד"**. כולנו הרי בוטחים ומאמינים, ולמשל כשהצדיק מבטיח משהו, הרי כולם בטוחים וסמוכים על זה בעיניים עצומות, וא"כ ק"ו כשיש לנו הבטחה מבורא עולם, ממה יש לחשוש?!!...

אולי לפעמים מרגישים שמפסידים משהו פה ושם, אבל מרוויחים חיים!!! יש רוגע ללמוד וגם לעבוד. אגב, פעם ניהלתי ויכוח עם סוכנים מסוימים שסיפרו לי שיש להם מכשיר מוגן, וביקשתי מהם שיסכימו לתת לי לבדוק את רק את ה'חמישים' הודעות אחרונות... לא היה מי שהסכים...

צריך לחדד נקודה נוספת: לפעמים אנשים גם מוציאים את המכשיר

"פה באוטובוס אתה לא פותח את זה, ואם כן, אני אעצור את האוטובוס ותצטרך לרדת".
כשליטר בטחון אף ביקשתי ממנו את הבטרייה של המכשיר שיהיה שמור אצלי."

בפרהסיא וזה עלול להזיק. ילדים ובחורים רואים את זה וזה עלול

לקרר ח"ו. ואגב, פה יש לעורר על התופעה של ילדים היושבים ליד בעלי סמארטפון באוטובוס ומי יודע מה יכולים לראות שם, והרי ראייה אסורה אפ' בודדת יכולה לפגוע לנצח, מצד שני צריך להחדיר בילדים שלנו להסתכל על זה כאנשים מסכנים, ההרגשה צריכה להיות שזה לפחות כמו אדם שיש לו קבצים והוא מנופף בהם לעיני כל שכולם יראו. הרי לפתי יחשב. זו צריכה להיות ההסתכלות שלנו ושל הילדים של כולנו למראות האלו, וכשזאת תהיה הגישה כבר ממילא התופעה תפחת בהרבה.

יש לפעמים מגיע אלי אדם ואומר: "אני חייב עכשיו לקנות משהו קריטי, דחוף מאוד", ויש מקרים שרק בעזרת מכשיר זה אפשרי. ואני אומר להם: "האם אתם מוכנים לשלם עוד 200 ₪" ואז הם עונים: "לא" ואני שואל: "אם זה לא מספיק קריטי בשביל להוסיף תשלום של מאתיים שקלים אז ודאי שזה לא קריטי שאני יקנה חלילה מכשיר לא כשר בגלל זה!"

רואים בבירור שהכל זה ניסיון ועצת היצר, כאשר כשזה מגיע למכשיר הכל נהיה קריטי ודחוף. ולפעמים יש אנשים שמרוב התמכרות מדמים שאם רגע יהיו בלי המכשיר נחרב עולמם, ולכן אשרי מי שמתנזר מהדבר הזה, הרי זה גורם רק לכאבי ראש, לשעבוד תמידי, למרוץ ללא סוף, לשריפת הזמן הכל כך יקר ונצחי שיש לנו. ואין ספק כי מלשמוע בקול ד' אין אדם שומע ומפסיד, והכל זה רק ניסיון לבחון כמה אנו מאמינים, כמה אנו בוטחים. ומה טוב ונעים בזה ובבא למי שמחזיק את הראש מעל המים הסוערים ונשאר מחובר לבאר מים חיים ואינו מרווה צמאונו מהמים המלווהים.

מגיע עם מצלמה פשוטה ומצלם, והכל בסדר!...

לרעיון, טוב לי כך, מסתדר ב"ה.

האמת שדווקא מההתנזרות מהקבוצה יש תועלת לעסק. כי במקום להיות עסוק כל הזמן בקריאה של מאות הודעות שכל אחד מעלה מה שחשב על זה שניה לפני, אני מנצל את הזמן להתמקד בתוכניות, וכך מרוויחים זמן איכות להתעסק במוצר עצמו מאשר להיות כל הזמן עסוק בתופינים שמסביב.

בשורה תחתונה: עם קצת מאמץ אפשר להיות מעודכן כמו האחרים. הנה רק לאחרונה הלכתי לסיור אדריכלים' מודרך, בחברה של מטבחים ודלתות, ששיווקה מוצר חדש ורצתה שנראה את זה מקרוב. כמובן, האחרים מיד הוציאו את הסמארטפון שלהם וצילמו מיד למכשיר. אני ב"ה הוצאתי את המצלמה הרגילה וצילמתי תמונות, ובהמשך הכנסתי למחשב, וכך נשארתי מעודכן כמו כולם. ובהחלט לא מרגיש שמשוהו חסר לי בגלל זה.

האמת, אם היה לי מצלמה במכשיר הכשר זה אולי היה יכול לסייע, אבל אם הרבנים וגדולי ישראל החליטו שזה לא טוב לדור, אז זה החובה והזכות שלנו, וב"ה מסתדרים כך בסייעתא דשמיא.

ולשלוח, כי איכשהו הם צריכים אותי יותר משאני צריך אותם, ושמחים לשלוח איך שטוב לי בלי לוותר על העקרונות שלי.

לאחרונה בא אלי קבלן ערבי אחד, עם הצעה מפתה מבחינתו, ולא הבין למה אני מסרב... אותו קבלן עובד לצידי הרבה בבניה, בתחילה כשהייתי שולח לו תוכניות, לא הבין למה אין לי וואטסאפ, הוא אמר לי: "הרי קשה לי לשלוח במייל ולקבל, זה מסובך ללכת למחשב ולשלוח ולהוציא, וגם למה אתה מראה לי הכל רק במחשב הרי יש וואטסאפ הכי קל ונוח!?" אמרתי לו: "אני עובד רק עם מייל, לא רוצה וואטסאפ". ואז הוא אומר לי: "תקשיב, 'שלום אדריכל' אני מביא לך מחר מהכפר סמארטפון חדש בחינם... באמת מבטיח לך, חדש מהניילונים..." סרבתי. והוא לא מבין: "אבל שלום אדריכל" הוא עונה לי: "אתה צריך את זה רק לעבודה - לשלוח, לקבל, לצלם, לא בשביל לראות סרטים ודברים. נו, לך תסביר לערבי מה הם עקרונות בשבילך..."

יש כאלו שהציעו לי כמה פעמים, שיש איזה 'קבוצה' של אדריכלים ומעצבים, ושם יש כל הזמן רעיונות וטיפים, וחשוב מאוד שאצטרף לזה. אבל כמובן שנעניתי בשלילה

העיסוק שלי מתמקד בעיצוב פנים ותכנון אדריכלי, מתכנן ומעצב כל חלל: דירות, הרחבות, משרדים, מטבחים, תכניות גבס ועוד. אני עובד מול קבלנים ומהנדסים, וכמובן מול הלקוחות, כאשר אני שולח לכולם תוכניות רק במייל, ולקוחות שאין להם מייל אני שולח להם בצורה ידנית.

מבקשים לדעת מה עבודה זו דורשת מבחינת זמינות ואחזקת מכשיר וכו': לפני הכל כאשר אני מגיע למקום בו אני הולך לבצע את העבודה, הרי שבנוסף ללקיחת מידות, חשוב ביותר לקחת תמונה מהמקום, וזה מאוד מסייע בהמשך. ב"ה אין לי אפי' מצלמה בטלפון הכשר, וודאי שלא סמארטפון. אבל זה ממש לא בעיה כי אני מגיע עם מצלמה פשוטה וטובה ומצלם מה שצריך.

נוסף לכך הרי שמול החברות. כל הזמן ישנם דגמים חדשים שיוצאים לשוק, והם תמיד שואלים 'מה הוואטסאפ שלך?' - במטרה לשלוח לי את הדוגמאות החדשות, ואני עונה להם שאין לי, ולא מפסיד כלום, כי בסוף כולם שולחים לך במייל, את כל הדגמים שצריך. נכון שיש מבעלי החברות שאמרו שקשה להם לשלוח במייל, אבל בסוף כולם נאלצים להסתדר...

לא עצמאי, ולא שכיר. עבד!

הרבה מהבלי עולם הזה.

את חטאי אני מזכיר, הייתה תקופה שהיה לי וואטסאפ על המחשב, אולם כשהבנתי שגם זה מפריע הורדתי גם את זה, וב"ה העסק נוסע, מסתדרים בלי זה, ואני יכול לומר שלא זכור לי שהפסדתי איזה עסקה או לקוח בגלל שאין לי וואטסאפ.

והאמת, שגם אם כן היה דבר כזה, הכל שווה בשביל לחיות חיים נורמליים ולא להיות עבד לעבדים.

או לא נשמרו תיעודים רלוונטיים, וכשיש מכשיר בדרך כלל יותר קל לשמור את הדברים אבל ב"ה שזוכים לעמוד בניסיון ולא למכור את העולם הבא בשביל נוחיות ואף יותר מזה.

והאמת שאפ' לא הגשתי בקשה לקבל אישור להחזיק מכשיר, בגלל שאני פשוט מעוניין לעבוד מתי שאני רוצה וכשיש סמארטפון הדבר בלתי אפשרי. כשיש את המכשיר מפסיקים להיות עצמאים ואפ' לא כשכירים, פשוט הופכים לעבד שחייב לתת מענה ולהיות זמין כל הזמן, כל זה מלבד השעות הרבות ששורפים במכשיר על עוד

אני עובד כעצמאי, אני עובד בעיקר בתחום הנהלת חשבונות עבור עסקים בחו"ל, עושים את זה כמובן בטלפון ודרך המחשב, ולמרות כל זה אני ב"ה לא מכניס מחשב לבית למען חינוך הילדים, ובוודאי שלא מחזיק מכשיר סמארטפון, ולכן לפעמים כשיש לי משוהו דחוף לטפל בעסק אני צריך לעזוב ולרוץ למשרד לסדר את העניינים וזה לא תמיד קל...

ושואלים האם החזקת המכשיר יכולה לסייע. אז האמת שלפחות איך שזה נראה מלמעלה הרי החזקת המכשיר יכולה לסייע בהרבה דברים לכאורה, יש פעמים ששכחתי לרשום כל מיני דברים

אבל ב"ה שזוכים לעמוד בניסיון ולא למכור את העולם הבא בשביל נוחיות ואף יותר מזה.

הר"ר **יוסף מרדכי פריד** הי"ו
קבלן בניה

מה עוד שרף רבינו שליט"א בשריפת חמץ?!

לפרנסתי אני עוסק כקבלן בניה, וכמובן שאין לי סמארטפון. ולמרות שזה תופעה כמעט לא מצויה בתחום, אני ב"ה מחזיק חזק, והכל בזכות החיזוק שאנו מקבלים מרבינו שליט"א בעניין זה בתמידות.

אולי יהיה מי שיעלה חיוך על שפתי, אבל אגלה לכם, כי אני אפ"י לא יודע איך שולחים מייל, כי אני לא רוצה לנגוע בכלל במחשב. ואם יש משהו מאוד דחוף אני מבקש מאיזה חבר שיושב במשרד

שישלח לי מייל.

יש כאלה שאומרים שבגלל שיש להם מכשיר הם מקבלים הרבה הצעות. אני רוצה לומר: יכול להיות שהם מקבלים 10 הצעות, אבל גם יכול להיות שאף אחד מהם לא מגיע לקו הגמר, לעומת זאת יכול להיות שבלי המכשיר מגיע רק הצעה אחת, אבל העסקה נגמרת, כי הכל תלוי בסייעתא דשמיא.

היה מישהו שהחזיק כזה מכשיר, תמיד אמרתי לו שיש לי חשק

לשבור לו את זה, כמובן בהסכמה... יום אחד זימן בורא עולם ונפגשנו בציון התנא האלוקי רשב"י בעת רצון של ערב ראש חודש, החלטתי לנצל את ההתעוררות, ואני ניגש אליו בשאלה: "האם אני יכול עכשיו לשבור את זה?" והאמת היה לו קשה, אבל למרות זאת הוא הביע הסכמה, אם כי בתחילה אמר לי: "תן לי רק להוציא את הכרטיס", אמרתי לו: "לא". והבטחתי לו לשלם את השווי של המכשיר, ואכן יחד שברנו את המכשיר, כשאת הכסף

שהבטחתי החליט לתרום לצדקה. עוברים חודשיים ואני שוב רואה אותו עם המכשיר, שאלתי אותו: "מה זה אמור להיות?", ואז ענה לי תשובה מחרידה שמספרת יותר מכל דבר את האסון של המכשיר: "דע לך, כי יותר קל לתת גט בבית מאשר לתת גט למכשיר..."

יש פרויקט שלקחתי על עצמי. הרעיון הוא שאני רוכש מכשיר מכאלה שמחזיקים את זה בסכום מלא, בתנאי שלא יחזיקו הלאה. היה איזה מורה פרטי שלמד עם בחור, שלבחר היה מכשיר כזה, וביקש ממני המורה שארכוש ממנו את המכשיר בתנאי שהבחור לא יחזיק מכשיר לפחות עד החתונה שלו, הבחור הביע הסכמתו, וכתב על פתק: "אני הח"מ מקבל על עצמי בל"ג שלא להחזיק ברשותי טלפון שאינו מאושר עד החתונה שלי, ואם אני מפר את התנאי אני מחזיר את הכסף" [כאן מוציא רבי יוסף את הפתק ומראה לנוכחים] ואת המכשיר נתתי לרבי שליט"א והוא שרף את זה בשריפת חמץ.

לפעמים רואים אפ"י את הרווח בעיני בשר: היה פעם שנשברה לי שמשה ברכב, התקשרתי למוסך, אמרו לי, תשלח תמונה בוואטסאפ, אמרתי שאין לי. בסוף הם הגיעו עד הבית שלי לתקן את זה, בלי לעבוד קשה, פשוט הגיעו אלי.

האמת שלא תמיד זה קל. הקושי העיקרי הוא בכל מיני מקרים מזדמנים, כמו לדוגמא, עת נסעתי

ללונדון לחתונה, ובשדה התעופה היה חסר לי מסמכים ונאלצנו להתעכב, ואז אנו רואים את החילונים עם המכשיר מסתדרים במהירות וממשיכים הלאה. אבל ב"ה דווקא מרגעים אלו מתעלים ומתחזקים כאשר ברוך ד' שלא שם חלקנו כהם.

חשוב לדעת, כי תועלתי מאוד להחזיק פקס בבית, ואכן גם אצלי בבית אני מחזיק פקס וקו טלפון, יש הרבה מאוד דברים שאפשר להסתדר רק עם פקס.

לסיום אני רוצה להעלות נקודה כאובה שחשוב לעורר תשומת לב

לעניין: מדובר נושא הנסיעה של ילדים ובחורים בקווי אוטובוסים, בדרכם לשיבות ולמוסדות, ובדרך עלולים להיחשף למראות אסורות, להימצא ליד נערים וטיפוסים שחשוב לשמור מרחק מהם, כך שחשוב שכל ערום יעשה בדעת להבטיח את העניין כמה שיותר. ותמיד עדיף שכמה בחורים יתארגנו לנסוע ביחד, שהתארגנות כזאת מהווה שמירה יתירה. וכל אחד כמובן יעשה את החשבון שלו, רק חשוב לשים לב לעניין. ושכולנו נזכה לראות דורות ישרים ומבורכים צועדים בדרכי אבותינו ורבותינו הקדושים.

לעומת זאת יכול להיות שבלי המכשיר מגיע רה הצעה אחת, אבל העסקה נגמרת, כי הכל תלוי בסייעתא דשמיא.

באו אלי מקרים רבים מאנשים שאיקלע ניסיון לידם בעסקן מחייתם וחוקתי ידיהם שיעמדו באומץ וגבורה בסינייהם ולא יסוגו מהם במאומה, ולימים העידו בפני כי לא יצאו נפסדים ואדרבה ראו ברכה בעסקיהם.

המתחזק בגדרי קדושה ועומד איתן בקבלתו אין הקב"ה מקפח שכרו, ורחמי הוה שאף גדלו והצל"חו יוררו.

אף אם בראשית הדרך אין רואים גלויות ישועות ד' בעיני בשר, אך ברבות הימים יכירו וידעו כי הכל לטב עבד ונצמח מכך טובה הרבה...

(מכתב דא"ח מעילת התג שבועות ע"ח)

המה מעידים

קבלן בניה. הנהלת חשבונות. משגיח כשרות.
תחזוקת בתים. עיצוב ואדריכלות. נסיעות חו"ל. ציוד גנים.
ביטוחים. הדפסות. מנהלי מוסדות. נגנים. כיבוי אש.

כולם מאגדים בשרשרת זהב בדרכם של אבותינו ורבותינו

מכריזים קבל עם ועולם: אפשר להסתדר בלי. זה אפשרי.
חיינו הרבה יותר מאושרים. אנחנו מאמינים בני מאמינים.

כולנו רוצים להיות חלק ממעגל האושר הנצחי

סדרת כינוסי "המאושרים"

בערי ארץ הקודש מקום מושבם
של אנ"ש יוצאת לדרך...

הוצאות חוברת המאושרים הן גבוהות
קחו חלק בזיכוי הרבים ותרמו עכשיו בעין יפה

לפרטים להצטרפות ולתרומות - צרו קשר:

053-3100896

או בתא קולי:
02-3723015

בפקס:
077-4704201

נשמח לשמוע תגובות.
הערות והארות: